

[Energiministeren]

noget tidspunkt måtte blive besluttet at sælge nogle af aktierne i DONG, må det i hvert fald være sikret, at salget sker til den optimale pris. Og der tegner sig for mig stadig væk en mængde hindringer for, at der inden for en nær fremtid skulle kunne ske en fornuftig afhændelse af aktierne, sådan som forslagsstillerne rent faktisk ønsker.

Samtidig vil jeg heller ikke undlade afslutningsvis ikke at lægge skjul på, at jeg finder, at der er langt, langt mere presserende emner at sætte højt på dagsordenen på energiområdet. Jeg tænker især på – ud over på de strukturovervejelser, jeg berørte før – opfølgningen af »Energi 2000«. Jeg mener, det er langt vigtigere at bruge energien på det i stedet for, og derfor må jeg på regeringens vegne opfordre til, at forslaget i sin helhed forkastes.

Poul Nielson (S):

Vi finder, at dette er et forslag, der ikke er blevet bedre ved at være kommet frem igen, og derfor kan man godt betragte den tale, jeg holder nu, som den, der også vil blive holdt på Socialdemokratiets vegne til næste år; det vil måske rationalisere diskussionen med Fremskridtspartiet lidt.

Det er et umuligt forslag, også selv om man valgte at ville privatisere DONG. Der er ting i dette forslag, som simpelt hen er rygende ufornuftige ud fra en virksomhedsforretningsmæssig betragtning. Der er heller ingen grund til at ændre på ejerforholdet. Det, der er afgørende, er, at koncernen drives forretningsmæssigt, at den har kommerciel handlefrihed, og at ansvaret for, at der tænkes købmandsmæssigt, er skubbet ud i selve virksomheden. Det er det afgørende, og der har igennem alle årene været passende bred enighed i Folketinget om, at sådan bør det være.

Vi har fra Socialdemokratiets side hele tiden stået vagt om selskabets kommercielle handlefrihed, og det er som sagt det, der er det afgørende, og ikke ejerforholdet. Da vi i 1982 skiftede regering forrige gang, stod man midt i forhandlinger om køb af en del af eller et helt raffinaderi, og den minister, der kom til på den tid, sagde: Vi skal ikke have et statsligt olieraffinaderi i Danmark. Nu har vi altså to statsligt ejede olieraffinaderier i Danmark, men altså ikke ejet af os selv, af det danske samfund. Det viser, at det er en skindiskussion, om det er sta-

ten, der ejer tingene eller ej. Det afgørende er, hvordan forretningen drives.

Faktisk er der brug for, at samfundet er aktivt med i olie-gas-sektoren. Det er for spinkelt at få varetaget samfundets interesser alene ved skatteoprævning og administrativ kontrol. Det er nødvendigt især for et lille land at få sat sig i respekt ved, at et selskab, som umiddelbart er ejet af samfundet, også er med i praksis. Det tror vi i øvrigt at man et sted som på Færøerne vil komme til at sande om ikke så mange år.

Endelig vil jeg om EF-aspektet i det her, som Fremskridtspartiet jo også drager ind, sige, at det ikke er forbudt Renault at producere biler og sælge dem på det europæiske marked og på alle mulige andre markeder. Der er ikke noget problem i, at virksomheden er ejet af den franske stat. Altså det er ikke det, der er kernen i diskussionen om det indre marked. Det er handlefriheden, det kommercielle i tingene, og derfor er selve spørgsmålet om realiseringen af det indre energimarked heller ikke noget, der primært er knyttet til ejerformen som sådan i DONG.

Også af den grund finder vi, at forslaget – jeg vil ikke sige, det er spild af tid, det ville ikke virke høfligt at sige sådan. Men jeg har altså prøvet allerede indledningsvis at antyde, at den tale, vi har holdt i dag på Socialdemokratiets vegne, vil også kunne bruges næste gang.

Aagaard (KF):

Da vores ordfører, hr. Per Tærsebøl, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Det Konservative Folkeparti har som erklæret målsætning, at der skal ske en privatisering af DONG, men en række forudsætninger skal være opfyldt, før det sammen med selskabets bestyrelse vil være muligt at gå ind i konkrete overvejelser om, hvordan og hvornår statens engagement skal reduceres. Vi har med tilfredshed noteret os, at også enkelte regeringspartier i sin tid gav udtryk for, at en privatisering var ønskelig.

Det Konservative Folkeparti forholder sig til naturgasprojektets økonomiske situation, og som forslagsstillerne meget rigtigt bemærker, er naturgasøkonomien konstrueret således, at der hvert år sker en betydelig subsidi-